

Kerkhof-actie in Brussel

Ook dit jaar wordt op bepaalde Brusselse kerkhoven gezorgd voor de aanwezigheid van tweetalige christelijke permanenten tijdens Allerheiligen. De actie is toe aan haar tiende editie. Het initiatief zet het gebruik voort dat begon tijdens Allerheiligen 2006. Kleine groepjes christenen stelden zich op aan de ingang van Brusselse kerkhoven, om er aan bezoekers tweetalige kaartjes met gebeden aan te bieden. Het initiatief staat sinds dan onder leiding van Marie-Françoise Boveroulle.

Het gaat concreet om de kerkhoven van Anderlecht, Molenbeek, Wezembeek-Oppem, Kraainem, Watermaal-Bosvoorde en Sint-Lambrechts-Woluwe. Permanenten delen niet alleen gebedskaartjes uit maar gaan mee naar het graf om er samen met de bezoeker te bidden, indien die dat wenst. Op bepaalde locaties staat er ook een priester te beschikking. Mensen kunnen hem vragen een graf te zegenen. Langs Nederlandstalige kant slaat het initiatief vooral aan op het kerkhof van Anderlecht (Pastorale Eenheid Anderlecht o.l.v. Guido Vandeperre en zijn team).

Marie-Françoise Boveroulle getuigt

Wanneer mensen tijdens de periode van Allerheiligen en Allerzielen naar de kerkhoven gaan,

zijn ze aanvankelijk gehaast. Ze hebben bloemen in de handen en als we ze een kaartje aanreiken, zeggen ze gewoonlijk "ja ja steek maar tussen de bloemen". Als ze terug komen van hun bezoek aan het graf, maken ze wat tijd. Ze vertellen ons dat de gebeden hen hebben geraakt en soms vragen ze of ze een paar exemplaren mee naar huis mogen nemen. Zo kwam er eens een vrouwtje van 80 jaar naar het kerkhof die haar dochter verloor, vertelt Marie-Françoise. Ze was heel verdrietig en we hadden een gesprek van vijf a tien minuten. De vrouw getuigde dat ze haar verdriet nooit zou kunnen verwerken. Wat moet je, als persoon die naast haar staat, op zo een moment doen? Boveroulle citeert woorden van Sint-Vincentius A Paulo "ik heb verdriet om jouw verdriet". Het is van belang op zulke momenten het verdriet van andere mensen ter harte te nemen.

Op die kernmomenten doen wij aan "onthaalpastoraal", zegt ze verder. Ze beschouwt het als een gelegenheid om opnieuw zaadjes van geloof te planten. De mensen die naar de kerkhoven komen, gaan over het algemeen niet meer naar de kerk. Ze beschouwen dit gebeuren als een soort afspraak met de kerk. Dikwijls zeggen ze bij het binnen komen "ah...julie zijn er ook weer" of bij het

weggaan "tot volgend jaar". Soms zien ze ook de priester terug die de uitvaart heeft gedaan van hun overledene en dat raakt hun. Er kwam eens een dame toe op het kerkhof, zegt Marie-Françoise, die vroeg of er een priester was. Op dat bepaalde ogenblik was die priester bezig met een andere familie en het wachten duurde vrij lang. De dame vroeg of er gewoon iemand met haar wilde meegaan naar het graf van haar geliefde. Ze hebben dit gedaan, de dame weende maar was blij. Ze was op zoek naar iets. De hele actie is heel persoonlijk en heel diepgaand. De permanenten zijn steeds trouw aanwezig en elk jaar opnieuw is het een ontroerende gebeurtenis.

Hellen Mardaga

Waar?

Kerkhof Molenbeek, Gentssteenweg 539; Kerkhof Anderlecht, Britse soldaatlaan; Wezembeek-Oppem, Kerkhofstraat 50; Kraainem, Kerkhoflaan; Watermaal-Bosvoorde, Buksboomstraat; Sint-Lambrechts-Woluwe, Lange Eikstraat, Wezembeek-Oppem.

Wanneer?

Zie tabel hieronder

Gemeente	Zat. 29 okt.	Zon. 30 okt.	Maan. 31 okt.	Dins. 1 nov.
Anderlecht	/	/	10.00 u.-16.00 u.	10.00 u.-16.00 u.
Molenbeek	/	10.00 u.-16.00 u.	/	10.00 u.-16.00 u.
Wezembeek-Oppem	/	/	/	10.00 u.-17.00 u.
Kraainem	/	/	/	10.00 u.-16.00 u.
Watermaal-Bosvoorde	14.30 u.-16.30 u.	/	/	/
St.-Lambrechts-Woluwe	/	14.00 u.-16.30 u.	/	14.00 u.-16.30 u.

Kijk op www.deuiletesperance.blogspot.be voor mogelijke wijzigingen van uren en dagen

Allerheiligen

Feesten, of het nu burgerlijke of liturgische zijn, hebben een zin. Feesten zijn zinvol, ze doen ons goed. Ze laten ons het leven weer op een andere manier proeven en openen onze ogen voor nieuwe aspecten. En naar die zin mag ik ook vragen.

Ga ik dat bij het feest van Allerheiligen doen, moet ik eerst wat moeilijkheden overwinnen. Ik stoot op historische informatie over de oorsprong van dit feest: dat het al in de 4de eeuw in het gebied van Syrië werd gevierd om alle heiligen te gedenken, en dat wij het in de westerse kerk al sinds de 7e eeuw vieren. Goed, zeg ik dan, het is dus geen recente uitvinding maar al iets heel ouds en dat geeft ons altijd een goed gevoel. Maar daarom vieren we het niet. Dat het altijd al zo was geeft het geheel nog geen zin. Daar is meer voor nodig.

Dan hoor of lees ik wel eens, dat we bij dit feest alle heilige vieren die we anders misschien zouden vergeten, omdat ze geen eigen feestdag hebben, of gewoon omdat we niet eens hun naam kennen. Het waren doodgewone mensen die verder niet zijn opgevallen. Dat heiligen blijkbaar ook gewone mensen kunnen zijn, is weliswaar een mooie gedachte die ik misschien ook mag omdraaien en zeggen, dat gewone mensen heiligen kunnen zijn. Maar het begin van deze gedachte loopt een beetje mank: de heiligen zelf hebben dit feest niet nodig, ze hebben er niets aan dat we aan ze denken, want ze hebben al alles. Maar misschien hebben wij er iets aan?

Wanneer ik vanuit die vraag naar dit feest ga kijken, kom ik tot een ander antwoord. Ons leven staat in een grotere samenhang dan we gewoonlijk zien. We bewegen ons tussen geboorte en dood, onze tijdsspanne is begrensd, en de tijd waarin we werkelijk iets kunnen bereiken en betekenen, is nog korter. Bovendien ondergaan we de invloed van onze omgeving. Maar alles bij elkaar is dat niet de hele waarheid over ons. We maken ook deel uit van een alomvattende heilsgeschiedenis, die al voor ons is begonnen en ook na ons nog door gaat. Het feest

van Allerheiligen leert ons over de grenzen van de dood heen kijken en breekt ons enge denkraam open. Het geeft ons weer moed en vertrouwen. Het geeft ons een nieuwe kijk op God, die het geheel van ons leven kent. Hij is er als geen ander toe in staat om het vele verspreide goede en schone wat wij als mensen vertegenwoordigen, samen te smelten tot een eenheid. We moeten dus niet te klein over God denken en niet alleen voor dit leven op hem hopen. Zijn werken reiken veel verder.

Met andere woorden: de zin van dit feest van Allerheiligen bestaat erin onze blik boven onze alledaagse bezigheden uit te tillen en te openen voor een grotere samenhang. We vieren vandaag niet alleen dat andere hun bestemming al hebben bereikt, maar ook dat wij ergens naar toe leven. We kijken niet alleen naar boven in een hemel vol heiligen, maar ook naar beneden naar onze aarde en zien die dan tegen deze achtergrond in een heel ander licht: als een aarde die tot hemel kan worden, wanneer wij leven zoals de heiligen ons dat hebben voorgedaan. Menselijk, gelovig, solidair, elkaar helpend, de weg wijzend, soms kritisch, maar nooit betweterig of verwaand, in tegendeel steeds bescheiden; met de nodige zelfkennis en een behoorlijke portie humor, maar vooral met een grenzeloos vertrouwen op de alomvattende liefde van God. Dat was een beetje de rode draad van hun leven. Het is alsof ze daarmee tegen ons zeggen: met deze God kun je het gerust wagen, het is een spannend avontuur, maar dat brengt je niet om, integendeel: je leert erdoor leven op een manier die je zelf nooit had durven dromen.

Hans van Schijndel

